

2018

c. 6

Salvador Dalí: The Discovery of America by Christopher Columbus
(1958-1959)

Pozvánky

Sejdeme se ve středu 4. července v 17:00 v zahradní restauraci u Dejvického nádraží

Galerie u zřícené lávky
a Městská část Praha-Troja
Vás zvou na výstavu

MUDr. Přemysl Hněvkovský
FOTOGRAFICKÉ CYKLY

S T U D E N T S K É
OKUPAČNÍ STÁVKY
1 9 6 8 / 1 9 8 9

Výstavu zahájí dne 28.6.2018
v 17 hodin Pavel Dias
zahraje Jiří Stivín

Galerie u zřícené lávky, Povltavská
42/21, 17100 Praha - Troja
autobus 112 zastávka Kovárna
z křižovatky ulic Trojská
a Pod Havránkou k řece

Výstava potrvá do 9. 9. 2018
Otevřeno pátek 13 - 17 hod
sobota a neděle 10 - 18 hod

Vstup volný

Zápis

Sešli jsme se v exkluzivní mezinárodní sestavě: **Foki, Zub, Job, Loulínek, Yško, Bobánek, Reyp, Pirilík, Kost'a, Bob, Petr, Kušnička, Cacidlo, Smeták, Golfík, Pegas, Jakub, Přemík a Pacík**

Omluvenky

Tak jsem se teď právě dozvěděl, že musím zítra (ve středu) do Písku a že se vrátíme pozdě. Takže se k Jakobovi nedostanu! Omlouvám se, **Pulec**

Ahoj, byl jsem plně odhodlaný vyrazit do Dobřichovic a snad se i vykoupat v Berounce, ale znaven prací a horkým počasím to vzdávám a jdu se raději naložit do domácí koupele. Pěknou schůzku a pozdrav, **Mahu**

Zbyněk vzkázal, že nepřijde.

Hlavní náplní schůzky bylo, jak si u **Jakuba** ani neumíme ani jinak představit, naplňování žaludků. Tentokrát to bylo dokonalé snoubení českých a švýcarských pochutin, jako **Golfíkem** přivezených švýcarských telecích klobás, **Jakubem** nakoupených českých krkovic, a to vše grilováno na třešňovém dřevě a zapíjeno švýcarským bílým vínem a českým alkoholickým i nealkoholickým pivem. K tomu tradiční Jakobovy opékané brambůrky a samozřejmě saláty. No, a když už jsme nemohli, přinesla **Asunta** zlatou tečku ve formě jahodového koláče se šlehačkou. Není divu, že nám to pak moc nemyslelo. Přesto si pamětníci vzpomněli na „Marcela“, což byl každoroční hodokvas, konaný vždy 20. dubna, kdy se v nuzných padesátých letech minulého století PVH5 (Parta Veselých Hochů Pětky), scházela, aby se alespoň jednou do roka pořádně za komunismu najedla. Byly to tehdy jiné časy, ale přejídali jsme se stejně. Pak si **Petr** postěžoval, že se v Junáckých časopisech pro Old Skauty, které odebírá, vůbec nepíše o Pětce. Bylo mu vysvětleno, že když do nich nikdo z Pětky nepíše, tak jak by to tam mohlo být.

Až pozdě večer se poslední účastníci odebrali na nádraží a odjeli domů.

Následující fotografie dostatečně ilustrují atmosféru naší červnové schůzky. Ti kdo nepřijeli, mohou jen litovat.

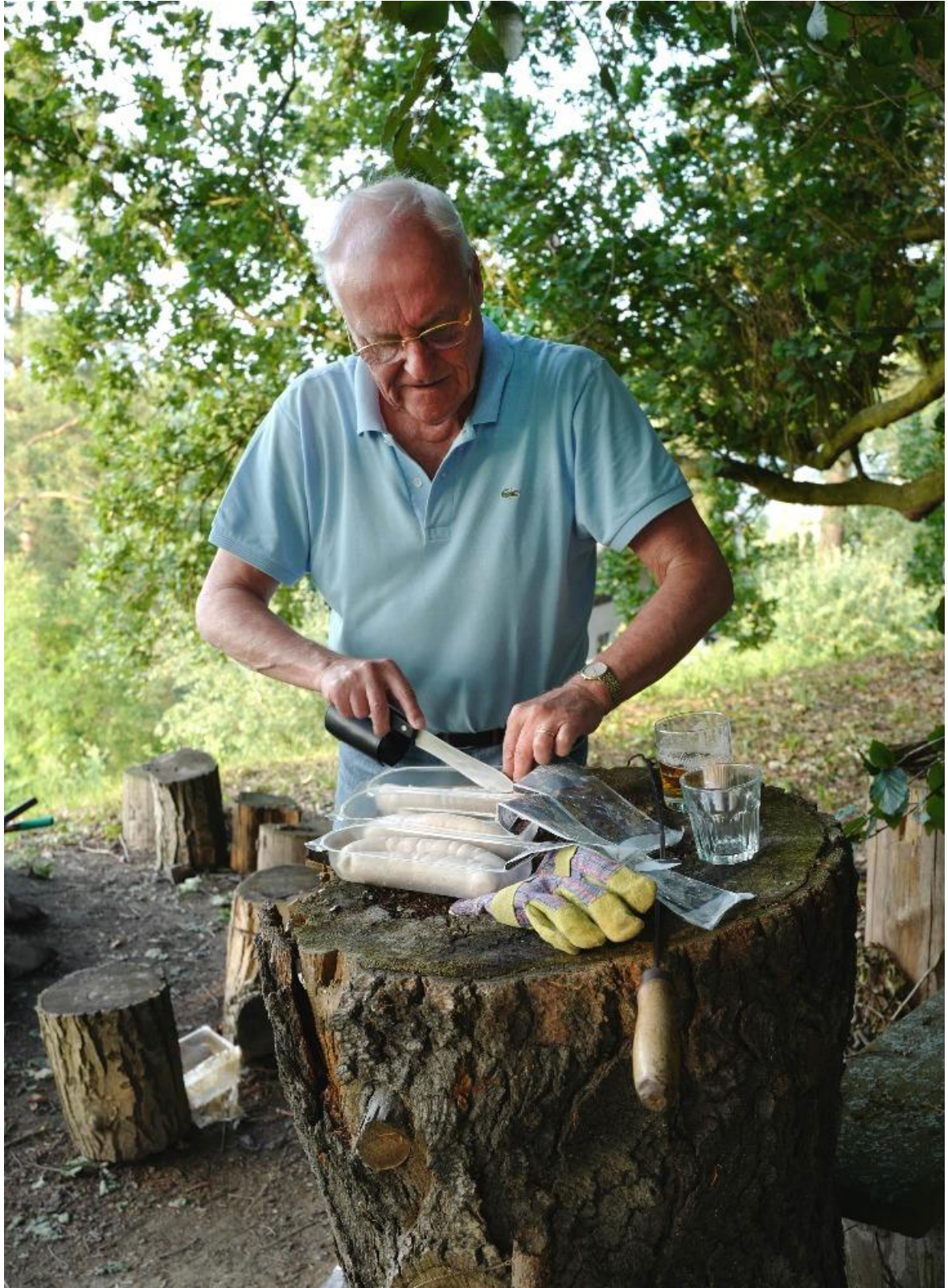

Táborák ve Výbrnici

Z Prvostředečníků se zúčastnili: **Reyp** (jako hlavní hybatel a organizátor), **Přemík** (jako náš dvorní fotograf), **Bobánek** (jako speaker), **Selim, Hakim, Bob, Zbyněk, Yško, Job a Cancidlo** (jako zpravodaj).

Veleúspěšnou atmosféru tohoto oddílového setkání generací dokumentují **Přemíkovy** fotografie:

Světlušky ve Výbrnici

Padesátého jubilejního táboráku ve Výbrnici se hrubým odhadem zúčastnilo sto skautů a skautek oddíly sjely Berounku nechaly lodě v Nižboru vystoupaly na Výbrnici a postavily stany v neděli pokračovaly po Berounce starší skauti přijeli vesměs automobily odpoledne Zbyněk, Rejp a Pešek postavili informační tabuli s informacemi zhotovenou Fokim stříšku ještě pokryjí lepenkou byly i nějaké řeči historii osvětlil Aša, majitel srubu a celé louky Nepilovi tam před vojnu bydleli Budulínova dcerka přidala historiky z minulosti Výbrnice jak Budulína houpal na kolenou Karel který tam chodil na procházku s Olgou prý to ve třicátých letech bylo výletní místo a plno lidí a Nepilovi dokonce před srubem měli stolky a výletníky sytili a napojili vlajky vytaženy při nástupu a Boby držel proslov o Bratřkovi u jeho pomníčku před srubem pak rozhořel táborák byly scénky zejména o realitě života zpívalo se setmělo se a v lese světlo od lampiček tisíců broučků to jsem ještě nezažil tolik světlušek a tak jasné světlo je to reakce adenozíntrifosfátu (ATP) hnaná enzymem luciferázou moje žena si prý jednou za mlada ozdobila světluškami vlasy a ráno zjistila že jsou to dost ošklivé brouci na ty oddíly můžeme bejt hrdí slušelo jim to taky konečně kytaristi hráli písničky v rozumném tempu a ne v kalupu jako dřív s Bobem jsme si povídali o našich prostatách měl jsem chleba se sýrem jiní měli uzeného lososa, artyčoky snad i kaviár táborák se povedl ale co dál?

Zprávu jednou větou vypracoval **Cancidlo**

Reyp, který po celá ta léta udržuje tradici Nižborských táboráků, a který tímto táborákem úspěšně dovršil svou snahu, aby se tento oddílový podnik v místě, kde **Bratřka** za První republiky zde vedl Lesní školu, stal setkáním všech generací Pětky.

Bobánek, který u Braťkova menhiru pronesl řeč jak o **Braťkovi**, tak o historii tohoto místa.

Helana (sestra **Budulína** – Františka Nepila) a **Aša** (majitel srubu)

Pešek se s kytarou spolu se **Zbyňkem** a **Yškem** připravují na táborák

K následujícím snímkům, není třeba titulků:

Barnaby Kiršner - syn Fripiho, Miriam (vedoucí Junáckého střediska vodní Pětky)

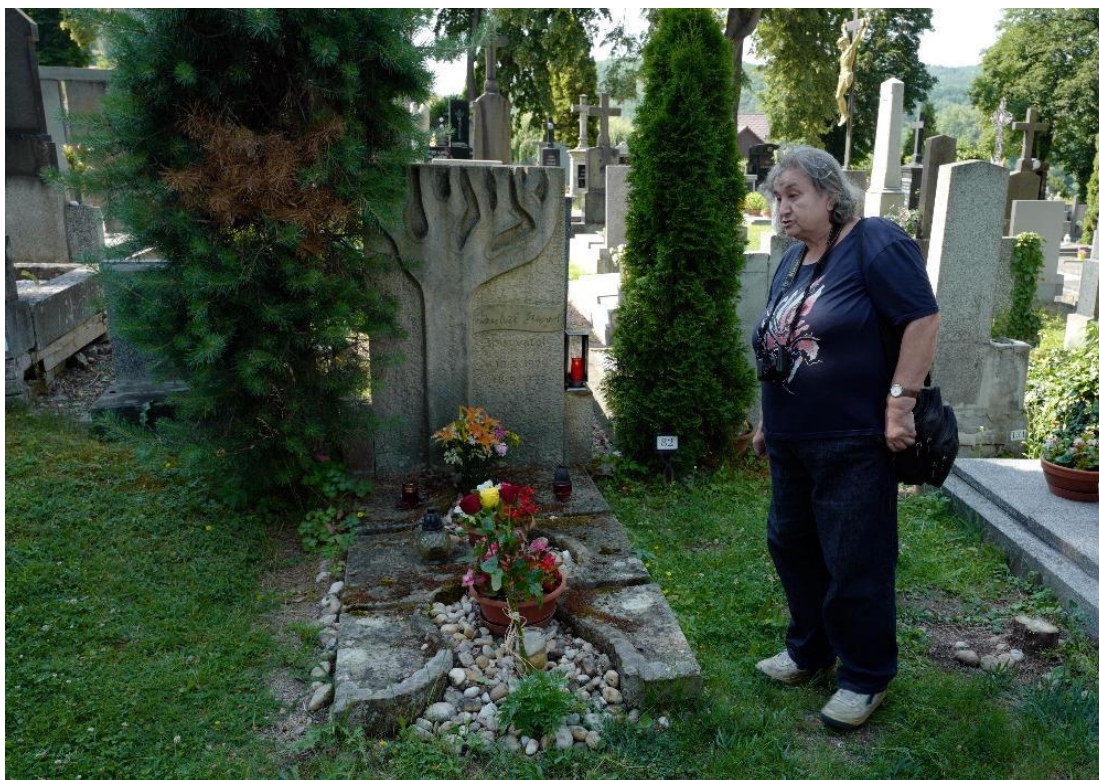
Při příležitosti táboráku jsme navštívili hrob **Budulína** (Františka Nepila)

Hrob **Budulína** s květinou (dodal **Přemík**) v barvách Pětky

O **Budulínovi** a jeho propojení s místem Nižborského táboráku a jeho skautování v Pětce povyprávěl **Reyp**

Návštěvy hrobu ve Výbrnici se zúčastnila dcera **Budulína**, Helena Nevaldová,

U příležitosti tábora byla odhalena informační deska, kterou vyrobil **Foki** a naplnil ji **Reyp** informacemi jak o místě u Výbrnice, tak o **Bratřovi** a **Pětce**.

Vtipy

Smeták:

Mladí manželé se dohodnou, že si pořídí vlastního, krásného potomka. Vysadí antikoncepci, počítají plodné a neplodné dny, sledují bazální teplotu. Dva roky nic. Jdou tedy ke gynekologovi a svěří se mu se svým problémem. Ten se na ně podívá a řekne: " Chlapi, neblbněte !"

"To jsem blázen," diví se primář porodního oddělení, "tento týden nám omdlel již desátý otec." "Nedivte se, šéfe," kření se asistent, "narodil se nám tady jeden černoušek a sestřičky ho ze srandy ukazují tatínkům."

Přemík:

Uhol pohľadu

Vnuk: Dedo, akú knihu čítaš?

Dedo: Čítam históriu.

Vnuk: Dedo, ale ved' to je pornografia....

Dedo: Pre teba pornografia, pre mňa história....

Dnes je mé dceři 18 a já jsem na tento den čekal velmi netrpělivě. Je to totiž den poslední platby alimentů na její výchovu. Zavolał jsem své dceři, aby si poslední platbu vyzvedla osobně. Dceruško, chtěl bych, abys tyto podělané peníze předala své podělané matce a řekla jí, že to jsou poslední peníze, které ode mne ve svém podělaném životě dostává. A rád bych, kdybys mi popsala, jak se ta baba tvářila, když jí to řekneš...

Dcera odešla a já čekal, co mi zavolá. Po nějaké době mi vzkázala: Máma taky čekala na tenhle den netrpělivě, protože ti chtěla oznámit, že nejsi můj otec.

Chlápek strčil hlavu mezi dveře holičství a zeptal se, 'Jak dlouho budu čekat na ostříhání?'

Holič se rozhlédl po místnosti plné zákazníků řekl, 'Asi tak dvě hodiny.'

Chlápek odešel, toho dne se ale již nevrátil.

O několik dní později, stejný chlápek strčil hlavu mezi dveře a zeptal se, 'Jak dlouho budu čekat na ostříhání?'

Holič se rozhlédl po místnosti a řekl, „Asi tak tři hodiny.'

Chlápek opět odešel, a zase se toho dne již nevrátil.

O týden později, stejný chlápek strčil hlavu mezi dveře a zeptal se, 'Jak dlouho budu čekat na ostříhání?'

Holič se rozhlédl po místnosti a řekl, 'Asi tak půldruhé hodiny.'

Chlápek odešel.

Holič se obrátil na svého kamaráda, 'Hej, Bobe, mohl bys pro mě něco udělat? Běž za ním a zjisti kam jde. Stále se ptá jak dlouho musí čekat na ostříhání, nikdy se ale nevrátí.'

Bob se za chvíli vrátí do holičství a hystericky se směje.

Holič se jej zeptá, 'Tak kam jde, když odsud odejde?'

Bob se na něj podívá, utře si slzy a řekne, 'K tobě domů!'

Bajky

Orel seděl na stromě, odpočíval a nic nedělal.

Králíček ho uviděl a ptal se: "Můžu taky takhle sedět jako vy a nic nedělat?"

"Samozřejmě, proč ne", odpověděl orel ...

Králík se usadil pod stromem a odpočíval.

Náhle se objevila liška, popadla králíka a sežrala ho.

Poučení: abyste mohli sedět a nic nedělat, musíte sedět velmi, velmi vysoko.

Stěžuje si krůta býkovi: "Tak ráda bych vyletěla až na vršek stromu, ale nemám na to dost síly!" "Tak proč se nenazobeš mého hnoje? Je v něm spousta živin!", povídá býk.

Krůta snědla kousek hnoje a to jí dodalo sílu vyletět na první větev stromu.

Další den, když zase něco sezobala, dostala se na další větev. A konečně čtvrtého dne se krůta hrdě usadila na samém vršku stromu. Tam si jí všiml farmář a sestřelil ji.

Poučení: ušpinit se hovnem vám může pomoci dostat se nahoru, ale rozhodně vás to tam neudrží.